

Arrest

nr. 170 819 van 29 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische Arabische vrouw te zijn, afkomstig uit de wijk Al-Dora in Bagdad. U behaalde uw diploma burgerlijk ingenieur aan de universiteit van Bagdad in oktober 2001. Van 22 oktober 2001 tot 27 mei 2007 was u aangesteld bij het Ministerie van Olie.

In 2003 trouwde u met Anmar (H.K.A.H.) die eveneens was afgestudeerd als ingenieur. Hij werkte in Bagdad als ingenieur-mekanieker in het Ministerie van Handel. Op 14 november 2004 kregen jullie een zoon, Hussein. Hij heeft autisme en vertoont sinds jonge leeftijd gedragsproblemen.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS (dd. 30.11.2015) verklaarde u dat u in juni 2007 was gevlucht uit Irak omdat u telefonisch persoonlijk bedreigd werd.

U zou ervan beschuldigd zijn te werken voor de Amerikanen en het verwijt hebben gekregen dat u een dochter bent van de wijkverantwoordelijke van het voormalige regime. Ook uw (half)broer zou in januari

2007 vermoord zijn tijdens het sektarische geweld. Daarnaast zou uw vader beschoten zijn en zou hij nadien persoonlijk bedreigd zijn via een brief en een kuil in de tuin van uw ouderlijk huis. U verklaarde op 1 juni 2007 naar Syrië te zijn gevlucht naar aanleiding van uw persoonlijke problemen en daar tot februari 2012 te hebben verbleven met uw man, zoon, uw moeder en vader (tot zijn overlijden in Syrië in 2010). In februari 2012 zou u samen met uw man, zoon en moeder naar Irak zijn teruggekeerd en in het huis van uw schoonfamilie in Adhamiyah hebben gewoond tot begin december 2014. U zou van januari 2014 tot december 2014 opnieuw hebben gewerkt bij het Ministerie van Olie. U verklaarde Irak te hebben verlaten omwille van een discussie op uw werk over een aanbesteding waarvoor uw goedkeuring noodzakelijk was. U zou geweigerd hebben om een bepaalde aannemer de opdracht te laten uitvoeren, omdat er sprake was van corruptie. Een collega zou u hebben proberen te overtuigen om toch in te stemmen. U zei dat u de corruptie zou aankaarten bij een onafhankelijke commissie. Toen u twee dagen later terug was gaan werken zou u na het werk met uw man en zoon naar de supermarkt zijn gegaan en zijn beschoten toen jullie in de auto zaten. Nadat jullie thuis waren aangekomen, zou u zijn opgebeld door een onbekende man die u zei dat u en uw zoon de volgende keer niet zouden overleven. Hierna zouden jullie beslist hebben om het land te verlaten. De laatste maand voor uw vertrek zou u nog bij uw schoonzus in Al Mansour in Bagdad hebben verbleven. U reisde eerst naar Dubai (Verenigde Arabische Emiraten, VAE), kon een visum voor Duitsland regelen en reisde via Duitsland naar België waar u op 5 februari 2015 een asielaanvraag indiende.

Nadat uw moeder, Layla (K.A.A.) (OV 8.017.394), op 4 januari 2016 werd gehoord op het CGVS en werd geconfronteerd met informatie op Facebook die aantoont dat u en uw man minstens verschillende jaren voor uw aankomst in België in Dubai hebben verbleven, gaf zij toe dat zij zelf sinds 2010 in Dubai verbleef en dat u reeds in 2008 naar Dubai was vertrokken met uw man en zoon. Niemand zou ooit naar Irak zijn teruggekeerd sinds 2007.

Hierop werd u opnieuw uitgenodigd op het CGVS om een zicht te geven op uw werkelijke situatie. Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (dd. 15.01.2016) gaf ook u toe in Dubai te hebben gewoond vanaf 1 juni 2007 tot uw vertrek uit Dubai op 4 februari 2015. U verklaart dat uw man in juni 2006 problemen had op zijn werk en toen alleen naar Syrië is vertrokken om een job te vinden. U zou in Bagdad zijn gebleven omdat u er een job had. Uw man zou een paar maanden later van Syrië naar Maleisië zijn gegaan voor 3 maanden om een job te zoeken, zonder succes. Hij kreeg uiteindelijk de mogelijkheid om naar Dubai te gaan. Een paar maanden na zijn aankomst in Dubai vond hij werk. Hij zou u en uw zoon uitnodigen om hem in Dubai te vervoegen als hij alles in orde had gebracht.

U verklaart verder dat u, net zoals uw collega's, begin 2007 omwille van een algemene bedreiging aan het adres van uw werk 10 dagen verlof moest nemen. U zou toen ook één keer telefonisch bedreigd zijn. U verklaart dat het een algemene bedreiging was in verband met uw werk. In het midden van de maand mei 2007 zou u persoonlijk problemen hebben gekregen op het werk. U verwijst naar dezelfde problemen waarover u het tijdens uw eerste gehoor had, maar situeert ze in een andere periode. U zou na een discussie op het werk over een aanbesteding zijn beschoten toen u met uw schoonbroer en zoon in de wagen zat en naar de supermarkt was gegaan. Nadien kreeg u een telefonische bedreiging en bracht u uw man in Dubai op de hoogte. Op ongeveer 10 dagen tijd kon hij een visum voor u en uw zoon regelen. U verbleef in die periode met uw zoon in het huis van uw schoonzus in Al Mansour in Bagdad. Op 1 juni 2007 vertrok u met uw zoon naar Dubai. Na het overlijden van uw vader zou u uw moeder hebben gehaald in Syrië en kwam zij bij jullie wonen in Dubai. Jullie keerden nooit terug naar Irak en kwamen op 4 februari 2015 naar België met een Duits visum. U en uw moeder dienden op 5 februari 2015 een asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (°1.06.2006), uw nationaliteitsbewijs (°20.07.1996), de geboorteakte van uw zoon (°14.11.2004), een document van de vereniging voor ingenieurs ter bevestiging van uw werk (°10.07.2007 en gelegaliseerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken op 12.07.2007), uw diploma (°29.02.2004 en gelegaliseerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken op 12.07.2007), de Engelse vertaling van uw diploma (gelegaliseerd op 12.07.2007), een kopie van de Syrische overlijdensakte van uw vader (uitgereikt in Syrië op 8.08.2010), een kopie van de Iraakse overlijdensakte van uw vader (uitgereikt door de Iraakse ambassade in Syrië op 8.08.2010), een vaccinatieschriftje van uw zoon, een kopie van de militaire identiteitskaart van uw vader (°24.04.1995), een badge van ingenieurs op uw naam zonder datum en een doktersbriefje afgegeven in België waarop staat dat u psychische problemen hebt omwille van uw zoon. Tijdens uw tweede gehoor legt u het medische dossier van uw zoon neer met 13 attesten die allen in België werden opgesteld, vergezeld van een mail van uw advocaat (°14.01.2016).

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging

zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk hebt gemaakt om welke reden dan ook het slachtoffer te worden van vervolging in geval van terugkeer naar Irak. U zou begin 2015 de beslissing hebben genomen om Dubai te verlaten en naar België te gaan omdat de leefomstandigheden (hoge kosten) er niet gemakkelijk waren en omdat uw man elk moment zijn werk kon verliezen waardoor ook uw verblijfsvergunning als die van uw zoon en moeder zouden worden afgenomen. U zou naar België zijn gekomen op aanraden van de zussen van uw moeder in België, omdat uw zoon in België een geschikte medische behandeling zou kunnen krijgen (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 15). U wou niet naar Irak terugkeren omwille van bedreigingen uit het verleden, omdat u daar geen huis en geen werk hebt én omdat u daar geen geschikte medische behandeling of school zou kunnen vinden voor uw zoon (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 15). Aangezien u sinds 1 juni 2007 niet meer in Irak bent geweest, werd er op het CGVS nagegaan wat uw vrees voor vervolging is in geval van terugkeer naar Irak. Wanneer u herhaaldelijk expliciet gevraagd wordt wat uw vrees is in geval van terugkeer naar Irak, houdt u het bij veralgemeningen en verwijst u hoofdzakelijk naar socio-economische redenen. Zo verklaart u onder meer dat u in Irak geen huis hebt en dat u als burgerlijk ingenieur geen werk zult kunnen vinden wegens een aanwervingsstop (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 16-17). Uw zus en haar man, alsook uw schoonfamilie woont echter nog steeds in Bagdad. U beschikt bijgevolg over een netwerk dat u kan opvangen. Het feit dat u geen werk zou kunnen vinden, is louter een veronderstelling en houdt, net zoals het gebrek aan een eigen woning, geen enkel verband met de Vluchtelingenconventie, noch met de definitie van subsidiaire bescherming. U voegt daar nog aan toe dat uw zoon geen geschikte medische behandeling kan krijgen of aangepaste school kan vinden in Irak. De medische elementen waarnaar u verwijst worden verder in deze beslissing besproken.

Tot slot verwijst u naar de problemen die u in mei 2007 zou hebben gehad op uw werk, als bijkomende reden waarom u niet kunt terugkeren naar Irak (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 15-17). Aan de ernst van deze problemen kan echter getwijfeld worden. U haalt verder ook geen redenen aan waaruit blijkt dat deze problemen uit het verleden, - indien er zou worden aangenomen dat ze hebben plaatsgevonden in de door u geschetste omstandigheden, quod non -, in geval van terugkeer opnieuw voor problemen kunnen zorgen. Wanneer u immers expliciet gevraagd wordt naar de gevolgen van de problemen van 2007 de dag van vandaag, verklaart u dat u niet kunt terugkeren naar uw werk, maar ook geen ander werk kunt vinden omwille van een aanwervingsstop. U voegt daar nog aan toe dat die mensen (die er ook werkten in 2007) daar nog steeds zijn (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 16-17). Eerst en vooral is het zeer bedenkelijk dat u op de hoogte zou zijn van de situatie op uw vorige werk, gelet op het feit dat u verklaart geen enkel contact te hebben gehad met collega's sinds uw vertrek uit Irak in 2007 (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 13). Het loutere feit dat u niet naar hetzelfde werk kunt terugkeren, om welke reden dan ook, houdt echter geen enkel verband met de Vluchtelingenconventie of met de definitie van subsidiaire bescherming. Het is bovendien eigenaardig dat zowel u als uw man op amper één jaar tijd met exact dezelfde problemen zouden zijn geconfronteerd op het werk, dat jullie beiden corruptie zouden hebben willen aankaarten en dat zowel uw collega's als die van uw man nu bazen zouden zijn geworden op het werk (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 6-7). Het feit dat u ermee zou hebben bedreigd om corruptie aan te kaarten naar aanleiding van één enkel project, is eveneens bedenkelijk (gehoorverslag CGVS 30/11/2015, p. 30-31). Zelfs indien u een meningsverschil zou hebben gehad op uw werk, dan nog hebt u op geen enkele manier aangetoond dat de problemen uit 2007 op heden voor u en/of uw familie enig risico inhouden. Na uw vertrek uit Irak in 2007 zou u immers niets hebben vernomen over uw situatie (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 12). Hetzelfde geldt voor de problemen die uw man zou hebben gehad op zijn werk. Na zijn vertrek zou ook hij zijn ontslagen en niets meer hebben vernomen van zijn werk (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 6-7). Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat wie dan ook van uw familie hieromtrent problemen zou hebben gehad. Daarbij komt nog dat uw tante (zus van uw moeder) probleemloos een attest op uw werk kon afhalen amper anderhalve maand nadat u met uw leven zou zijn bedreigd en uw werk verlaten hebt (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 12). Het feit dat dit attest zomaar aan haar werd afgeleverd en louter de duur van uw tewerkstelling bevestigt, wijst er geenszins op dat u om welke reden dan ook problemen zou hebben gehad op uw werk. Bovendien lijkt het er veeleer op dat u dit document net zoals uw diploma en de vertaling ervan, hebt aangevraagd met het oog op het zoeken en vinden van werk in het buitenland. Alle documenten werden immers kort na uw vertrek uit Irak afgeleverd en gelegaliseerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het attest van uw werk zou u zelfs voor de problemen zelf hebben aangevraagd. De reden hiervoor is echter bedenkelijk.

U zou het nodig hebben gehad voor een identiteitskaart voor ingenieurs (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 13). De identiteitskaart voor ingenieurs die u neerlegt bevat echter geen datum. Het is

bijgevolg niet logisch dat u uitgerekend op dat moment dergelijk document moest aanvragen. De bedreigingen en/of beschieting waarvan u het slachtoffer zou zijn geweest, kunt u op geen enkele manier staven (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 14). Gelet op uw gewijzigde verklaringen nadat uw verblijf in Dubai door het CGVS werd blootgesteld, kan er eveneens getwijfeld worden aan de betrouwbaarheid van uw verklaringen. Hoe dan ook kunt u op geen enkele manier aantonen dat eventuele problemen uit 2007 tot op heden enig risico op vervolging ten aanzien van u en/of uw familieleden inhouden. Er zijn dan ook geen redenen om u internationale bescherming te verlenen.

Wat betreft de door u ingeroepen medische problemen van uw zoon, met name gedragsproblemen in combinatie met autismspectrumstoornis, die u staaft met medische attesten uit België, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U verklaart dat de medische problematiek van uw zoon te maken heeft met het feit dat hij in Irak doden zou hebben gezien (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 15). Uw verklaringen hieromtrent zijn echter bedenkelijk, gelet op het feit dat uw zoon amper 2,5 jaar was toen jullie Irak verlieten. De informatie in de medische rapporten die u neerlegt, zijn allen gebaseerd op het feit dat uw zoon tot aan zijn vertrek begin 2015 in Irak verbleef. Aangezien hij sinds de leeftijd van 2,5 jaar steeds in Dubai heeft gewoond, zijn de verwijzingen naar het feit dat hij op 4-jarige leeftijd doden zou hebben gezien, niet aannemelijk. Er kan dan ook geen causaal verband worden gelegd tussen zijn medische problematiek en gedragsproblemen en eventuele incidenten waarvan hij ooggetuige zou zijn geweest. Deze link wordt overigens niet expliciet gelegd in de medische verslaggeving over uw zoon. Daarnaast verklaart u geen geschikte school of medische behandeling te kunnen vinden voor uw zoon in Irak (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 2-4). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u zich hiernaar voldoende hebt geïnformeerd. U zou immers nooit van plan zijn geweest om naar Irak terug te keren (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 15) en zou enkel informatie gezocht hebben op een internetforum (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 3). Kortom, u hebt niet aannemelijk gemaakt dat zijn medische situatie verband houdt met een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Kortom, u hebt op geen enkele manier uw vrees voor vervolging aannemelijk gemaakt.

Daarnaast haalt u de algemene situatie in Bagdad aan als reden waarom u niet naar Irak kunt terugkeren (gehoorverslag CGVS 15/01/2016, p. 16-17). Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van “de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5, artikel 57/7bis en artikel 57/7ter en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna “Kwalificatierichtlijn”), artikel 10 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna “Procedurerichtlijn”), de artikelen 4, 14 en 27 van het Koninklijk besluit van 1 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, artikel 24.2 van het Handvest van Grondrechten van de Unie, artikel 3 juncto 13 van het EVRM, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

2.1.2. In een eerste onderdeel gaat verzoekster in om de medische en gedragsproblemen van haar zoon.

Zij betoogt:

“Het staat vast dat verzoeksters zoon bijzonder kwetsbaar is. Uit de attesten die werden voorgelegd, en thans nogmaals als bijlage bij dit verzoekschrift worden gevoegd (stuk 2), blijkt duidelijk dat deze 11-jarige jongen ernstige geestelijke gezondheidsproblemen, ernstige gedragsproblemen met agressie, morbide obesitas, en communicatieproblemen heeft.

Zijn beschermingsnood dient apart en met voldoende nauwkeurigheid onderzocht te worden en de asielinstanties dienen ze zich hierin te laten leiden door het hoger belang van het kind en liberaal om te springen met het voordeel van de twijfel.

Minderjarige kinderen zijn een kwetsbare groep in de zin van artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet. Daarin wordt onder kwetsbare persoon verstaan: « de begeleide als de niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, bejaarden, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen en personen die gefolterd of verkracht zijn of andere ernstige vormen van psychisch, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan. »

Bij het onderzoek dat verwerende partij voert dient er rekening gehouden te worden met de kwetsbaarheid van de asielzoeker, in casu de zoon van verzoekster.

Artikel 4, §1 van het KB van 11 juli 2003 bepaalt: “De ambtenaar houdt rekening met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder desgevallend de omstandigheid dat hij behoort tot een kwetsbare groep.”

Daarenboven dient verwerende partij zich bij het onderzoek te laten leiden door het hogere belang van het kind als doorslaggevende overweging.

Artikel 14, §4 van het KB van 11 juli 2003 stelt in deze: “Het hogere belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal en zijn ambtenaren moeten leiden tijdens het onderzoek van de asielaanvraag”.

Artikel 24.2 van het Handvest van Grondrechten van de Unie vereist eveneens dat het hoger belang van het kind primeert bij de toepassing van Unierecht, en dus ook bij de behandeling en onderzoek van de asielaanvraag.

UNHCR wijst er op dat bij kinderen het voordeel van de twijfel ruim moet worden toegekend: « If the will of the parents cannot be ascertained or if such will is in doubt or in conflict with the will of the child, then the examiner, in cooperation with the experts assisting him, will have to come to a decision as to the well-foundedness of the minor's fear on the basis of all the known circumstances, which may call for a liberal application of the benefit of the doubt »

UNHCR benadrukt dat de asielaanvraag in overeenstemming met de kinderrechten dient onderzocht te worden :« A child-sensitive application of the refugee definition would be consistent with the 1989 Convention on the Rights of the Child. (...) These principles inform both the substantive and the procedural aspects of the determination of a child's application for refugee status.»

Verwerende partij besteedt niet voldoende aandacht aan het kwetsbare profiel van verzoekers zoon, en beoordeelt zijn asielaanvraag en die van zijn moeder niet in het licht van het hoger belang van het kind.”

Vervolgens citeert verzoekster uit de bestreden beslissing. Door de volledige bewijslast bij haar te leggen, heeft verweerder volgens verzoekster de samenwerkingsplicht geschonden. Gezien zij reeds sedert 2007 niet meer in Irak verbleef, mocht van haar niet worden verwacht dat zij objectieve informatie zou aanbrengen waaruit blijkt dat de medische situatie van haar zoon verband houdt met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Volgens haar kwam het verweerder toe om dit nader te onderzoeken naar aanleiding van haar verklaringen, dit in overeenstemming met de op verweerder rustende samenwerkingsplicht.

Verzoekster geeft een algemene en theoretische uiteenzetting over deze samenwerkingsplicht. Tevens geeft zij enkele theoretische beschouwingen omtrent artikelen 3 en 13 EVRM. Het onderzoek dat door verweerder werd gevoerd schiet te kort en is onzorgvuldig. Verzoekster voegt zelf informatie bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat haar zoon en zijzelf, door associatie, een gegronde vrees voor vervolging hebben bij een terugkeer naar Bagdad of er minstens een reëel risico zouden lopen op ernstige schade.

Verzoekster betoogt dat kinderen, en in het bijzonder kinderen met een mentale handicap, bijzonder kwetsbaar zijn in de huidige context en in toenemende mate het slachtoffer worden van het escalerende sektarische geweld. Verzoekster citeert uit een rapport van het "Committee on the Rights of the Child". Tevens haalt zij de commentaar aan van een lid van voormeld comité. Verder stelt verzoekster dat kinderen met een (mentale) handicap in Irak worden gediscrimineerd, gestigmatiseerd en uitgesloten. Verzoekster wijst in deze andermaal op een passage uit voormeld rapport. Het huidige conflict heeft deze toestand nog verslechterd. Verzoekster verwijst naar informatie en mediaberichten over de discriminatie en stigmatisering van gehandicapte kinderen. Eveneens benadrukt zij dat zulke kinderen geen of een gebrekkige toegang hebben tot onderwijs, medische zorgen en begeleiding. Zij citeert in deze uit rapporten en algemene informatie. Het conflict in Irak heeft een negatief effect op het onderwijs en op andere diensten voor kinderen met beperkingen.

Volgens verzoekster werden verscheidene elementen uit haar relaas en achtergrond verder niet voldoende in rekening gebracht, "ook al verwees verzoekster hier zelf niet expliciet naar". Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent de beoordeling van asielaanvragen en stelt dat verweerder zelf een zorgvuldig onderzoek had moeten voeren naar de elementen in haar relaas en achtergrond die op basis van objectieve informatie een risico op vervolging of ernstige schade inhouden. Verzoekster zet deze elementen uiteen in de volgende middelonderdelen.

2.1.3. In een tweede onderdeel wijst verzoekster op de situatie van de soennitische minderheid in Bagdad.

Verzoekster stelt afkomstig te zijn van de wijk Al-Dora die wordt gedomineerd door de sjiitische militie Asaab Ahl Al Haq (AAH) en de hoofdzakelijk sjiitische federale politie. Verzoekster wijst erop dat zowel uit de informatie van verweerder als uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat de soennitische minderheid in Bagdad worden gevisieerd en dat de leden van deze minderheid dus een gegronde vrees voor vervolging koesteren. De bestreden beslissing geeft zelf aan dat soennieten in Bagdad een groter risico lopen om slachtoffer te worden van het geweld vanwege sjiitische milities. Ook de informatie van verweerder geeft dit aan en wijst op de macht en de rol van de sjiitische milities. UNHCR wees in 2012 en 2014 eveneens op het geweld tegen soennieten waar zij de minderheid uitmaken. Ook de UN Security Council gaf op 26 oktober 2015 aan dat er op dagelijkse basis ongeïdentificeerde lijken worden gevonden en dat deze moorden vaak lijken te zijn ingegeven door sektarische of politieke motieven. Het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakt van dit alles eveneens melding in het Ambtsbericht van april 2015. Het US Department of State verwijst hiernaar eveneens. Het voorgaande blijkt daarenboven uit een rapport van de Finnish Immigration Service van 29 april 2015. Verzoekster verwijst voorts naar een rapport van Amnesty International van in 2014 en informatie van Human Rights Watch. De milities gebruiken hun strijd tegen IS om hun vervolging ten aanzien van de Soennieten nog op te drijven. De overheid en de internationale troepen kijken oogluikend toe. Musings on Iraq sprak in mei 2015 over een grote toename van het aantal lichamen dat in Bagdad wordt gedumpt.

"Samengevat komt het er op neer dat het sektarisch geweld tegen soennieten toeneemt in Bagdad steeds toeneemt. Soennieten zijn het slachtoffer van mishandelingen, uithuiszettingen, ontvoeringen en moorden.

De Sjiitische milities hebben hechte banden met de Iraakse overheid en veiligheidsdiensten, en bemannen mee checkpoints. In totaal zijn er zo'n 200 check-points in Bagdad, waar gecontroleerd kan worden tot welke religieuze tak iemand behoort. Soennieten proberen hun religie te verbergen aan deze

checkpoints, om niet in de problemen te komen. Een toenemend aantal soennieten wordt geëxecuteerd teruggevonden, waarbij de familie de lichamen niet durft op te halen uit schrik voor de sjjiitische milities. Ondanks hetgeen verwerende partij stelt in de bestreden beslissing, hebben deze intimidaties en moorden door sjjiitische milities wel degelijk een impact op het leven van soennieten in Bagdad. Men kan niet simpelweg verwijzen naar het feit dat Bagdad een stad is van 7 miljoen inwoners, en een grote oppervlakte heeft. Van die 7 miljoen inwoners is 70% sjjiitisch (zie COI Focus p. 5), die minder getroffen wordt door het geweld van de milities. De 29 % soennieten worden daarentegen specifiek gevisieerd. Bij elke passage van één van de 200 check-points in de stad lopen ze het risico om het slachtoffer te worden van geweld, indien ze er niet in slagen om hun geloof succesvol te verbergen. Dit heeft wel degelijk een impact.

Op bescherming van de Iraakse autoriteiten moet de soennitische minderheid niet rekenen, zoals onder meer blijkt uit het eerder aangehaalde rapport van de Finnish Immigration Service

(...)

Uit het bovenstaande blijkt niet enkel dat de Iraakse overheid geen bescherming kan bieden aan Soennieten tegen het geweld van de milities, maar dat de milities zelfs sterke banden hebben met de veiligheidsdiensten en het overheidsapparaat. Milities kunnen aanwezig zijn in politiestations en aan checkpoints. Vanwege hun sterke banden met de overheid, kunnen milities straffeloos mensenrechtenschendingen begaan tegen soennieten.

Het gaat zelfs zo ver dat de minister van Binnenlandse zaken (Mohammed Ghabbani) en de minister bevoegd voor mensenrechten (Mohammed Mahdi al-Bayati) prominente leden zijn van de Badr organisatie, hetgeen één van de sterkste sjjiitische milities in Bagdad is. Dit illustreert heel duidelijk de wetteloosheid waarmee de milities te werk kunnen gaan.

Verwerende partij heeft op geen enkele manier rekening gehouden met al deze elementen. In haar bestreden beslissing schrijft zij wel dat soennitische burgers een groter risico lopen op meer individuele vormen van geweld die in Bagdad plaatsvinden, maar voerde verder geen enkel onderzoek omtrent dit risico. Nochtans bevat de COI focus waarop zij zich zelf baseert al voldoende aanwijzingen van deze mogelijke vervolging, en behoort het bovendien tot haar taak alle beschikbare informatie hieromtrent te raadplegen”.

2.1.4. In een derde onderdeel doet verzoekster gelden dat zij als (alleenstaande) vrouw een bijzonder risicoprofiel vertoont.

Zij verwijst naar informatie van UNHCR van 2012. Door de progressieve levensstijl die zij na haar vertrek uit Irak aannam en die zich onder meer uit in het gegeven dat zij geen hoofddoek draagt, loopt zij bovendien nog meer risico. Verzoekster citeert in deze een passage uit het reeds vermelde Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken en uit een rapport van Minority Rights Group International. Volgens haar zou het in de actuele context niet meer mogelijk zijn om als burgerlijk ingenieur te werken. Het is voor vrouwen gevaarlijk geworden om buiten het huis een actieve en publieke rol op te nemen. Verzoeksters echtgenoot verblijft in Dubai omdat hij daar werk kon vinden om zijn gezin te onderhouden. Bij een terugkeer naar Irak zou verzoekster dus *de facto* alleenstaand zijn. De positie van alleenstaande vrouwen in Irak is echter bijzonder problematisch. Verzoekster citeert nogmaals uit het hoger aangehaalde Ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken.

2.1.5. In een vierde onderdeel voert verzoekster aan dat personen die terugkeren naar Irak een bijzonder risicoprofiel vertonen.

Zij zou ingevolge haar lange verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar haar land van herkomst worden gepercipieerd als zeer vermogend. Daardoor lopen zij en haar gezin een bijkomend risico op ontvoering voor losgeld. Verzoekster verwijst naar informatie over de praktijk van ontvoeringen in Irak en Bagdad.

2.1.6. In een vijfde onderdeel gaat verzoekster in op de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Uit de informatie van verweerder en bijkomende informatie blijkt dat de situatie in Bagdad nog steeds bedrevend is.

Verzoekster verwijst naar hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissing en in de informatie van verweerder.

Zij leidt hieruit af dat er kanttekeningen gemaakt moeten worden bij de conclusies van verweerder. Het doel van het aanhoudende geweld is zoveel mogelijk slachtoffers maken en het hoog aantal slachtoffers toont aan dat dit doel bereikt wordt. Een vergelijking ten opzichte van de ‘Breaking the Walls’ campagne

volstaat niet. Een verbetering ten opzichte van een (triest) verleden is immers niet afdoende om te oordelen of een regio veilig is. De cijfers in de informatie van verweerder zijn nog steeds – zelfs met mogelijke onder rapportering – erg hoog. Bovendien bevat deze informatie niet de meest recente cijfers. Uit recente cijfers blijkt dat er geen sprake is van een daling van het aantal slachtoffers in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder. Verzoekster verwijst naar cijfers van de website www.iraqbodycount.org. Tevens geeft zij een tabel weer van het maandelijkse aantal burgerdoden in Bagdad van 2008 tot 2016. Ook Iraq Body Count wijst, net als de informatie van verweerder, op het risico van onder rapportering. Daarnaast is het aantal gewonden van belang. Volgens Musings on Iraq zijn dit er in 2015 maar liefst 18 192, naast 17 339 burgerdoden. Verder gaf Musings on Iraq begin november 2015 in een bericht aan dat Bagdad opnieuw het hoofddoel van IS is. UNAMI gaf in een bericht van 1 februari 2016 aan dat er sprake is van een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers en Bagdad werd daarbij het zwaarst getroffen. De objectieve elementen die verweerder aanhaalt in de bestreden beslissing en in het licht waarvan volgens verweerder de cijfers moeten worden beoordeeld kunnen de hoger aangehaalde, dramatische cijfers niet relativiseren.

Verzoekster vervolgt:

“Uit de COI Focus blijkt dat de aanvallen hoofdzakelijk op burgers zijn gericht en erop gericht zijn zoveel mogelijk burgerslachtoffers te maken, dat het geweld het hele grondgebied van Bagdad treft en geen enkel stadsdeel, zelfs binnen een enkele week, eraan ontsnapt⁵¹, dat er ongeveer 1000 slachtoffers per maand vallen.

Verder wordt als “objectief element” aangehaald dat het openbaar leven in Bagdad niet is stilgevallen. De COI Focus stelt echter dat “zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007 (...) het openbare leven niet stil [viel]”.⁵² Het feit dat momenteel het openbaar leven nog altijd niet is stilgevallen, kan dus geen argument zijn om te stellen dat Bagdad voor verzoeker veilig is. Immers in de periode 2006-2007 werd Bagdad door verwerende partij wél als onveilig beschouwd en zelfs toen ging het openbare leven door.

Frappant is ook dat de COI Focus stelt dat Bagdad over het algemeen goed scoort binnen Irak, “al valt het op dat het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies.”

Verwerende partij haalt in de bestreden beslissing verder aan dat de Iraakse autoriteiten nog de politieke en administratieve controle zouden hebben over Bagdad, als één van de argumenten waarom er voor verzoekster geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het tweede onderdeel van dit verzoekschrift werd echte al uitgebreid aangetoond dat de feitelijke controle over Bagdad in handen is van Sjiitische militieën waarover de Irakese overheid weinig of geen controle heeft.

Ook de terugkeer naar Bagdad wordt als verwerende partij gezien als een signaal dat Bagdad voor verzoekster veilig is. De bestreden beslissing stelt: “Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan worden beschouwd dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.”

Het aantal asielzoekers dat via IOM terugkeerde, wordt verduidelijkt in de COI Focus (p. 17):

(...)

Verwerende partij noemt die ‘relatief hoog’, maar lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat deze cijfers moeten worden bekeken in het licht van het aantal asielaanvragen van Irakezen in dezelfde periode. In augustus 2015 dienden 2.167 Irakezen een asielaanvraag op het grondgebied in. Dit betrof het hoogste maandelijks aantal ooit van één bepaalde nationaliteit. In juli 2015 ging het om 887 aanvragen en in juni 2015 381.53 186 Irakezen vroegen asiel aan in mei 2015⁵⁴, 69 in april⁵⁵, 96 in maart⁵⁶, 70 in februari⁵⁷ en 120 in januari⁵⁸. In totaal dienden dus 3.976 Irakezen een asielaanvraag in op Belgisch grondgebied in de periode van januari tot augustus 2015. Dat er van dit aantal 47 de repatriëring naar Bagdad aanvroegen, is helemaal geen ‘relatief hoog’ aantal.

Hetzelfde geldt voor september 2015. De COI Focus meldt dat 97 personen via IOM een terugkeer naar Bagdad aanvroegen. Echter, in verhouding tot het aantal ingediende asielaanvragen, nl. 2.207, is dit geen cijfer waar eventueel conclusies kunnen uit getrokken worden.

Bovendien wordt niets gezegd over de beweegredenen van deze terugkeerders en wordt evenmin nagegaan of zij zich effectief opnieuw in Bagdad hebben gevestigd en dit op een veilige wijze.

Uit een artikel van 16 juni 2015 in The National genaamd ‘Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan’ blijkt daarenboven dat soennieten wel degelijk Bagdad ontvluchten

(...)

Uit al de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld.

Verzoekster zou dan ook een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van haar leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet”

2.1.7. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“(…)

2. Medische attesten

3. UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, beschikbaar op <http://www.unhcr.org/3d58e13b4.html> , §219

4. UNHCR, *Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, §5, beschikbaar op <http://www.unhcr.org/50ae46309.html>

5. *Committee on the Rights of the Child, Concluding Observations on the combined second and fourth periodic reports of Iraq*, 3 maart 2015, beschikbaar op: http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRC%2fC%2fIRQ%2fCO%2f2-4&Lang=en

6. *Independent, Isis militants are 'using mentally challenged children as suicide bombers and crucifying others'*, says UN body, 5 februari 2015, beschikbaar op <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/isis-militants-are-using-mentally-challenged-children-as-suicide-bombers-and-crucifying-others-says-10024847.html>

7. U.S. Department of State, *Iraq 2014 Human Rights Report*, beschikbaar op: <http://www.state.gov/documents/organization/236812.pdf>

8. *Al-Monitor, Iraq's disabled lack basic help*, 11 augustus 2015, beschikbaar op: <http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2015/08/iraq-people-with-disabilities-social-stigma.html>

9. *Madre, Protecting the Rights of Children in Iraq: Responses to the Committee on the Rights of the Child's List of Issues in Relation to: The Combined Second to Fourth Periodic Reports of Iraq*, januari 2015, beschikbaar op http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=INT%2fCRC%2fNGO%2fIRQ%2f19029&Lang=en

10. *Cara, A Study of Education Opportunities for Disabled Children and Youth and Early Childhood Development (ECD) in Iraq, Phase 1 Report*, april 2010, beschikbaar op: https://www.google.fr/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwic1_rOxIPLAhUDVRQKHUyVDqkQFgghMAA&url=https%3A%2F%2Fwww.escholar.manchester.ac.uk%2Fapi%2Fdatastream%3FpublicationPid%3Duk-ac-manscw%3A131680%26datastreamId%3DSUPPLEMENTARY-2.PDF&usq=AFQjCNHRpPww03zGaiNn6VhNkRV4DJL9og

11. UNHCR, *Guidelines on International Protection No. 1: Gender-Related Persecution Within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees*, 7 mei 2002, §23, beschikbaar op: <http://www.refworld.org/docid/3d36f1c64.html>

12. *BCHV, Waarom de meeste Syriërs vluchtelingen zijn.*, november 2014, beschikbaar op: [http://www.cbar-](http://www.cbar-bchv.be/Portals/0/Juridische%20informatie/Asiel/Analyses/Etude_Syrie_CBAR_NL_LR.pdf)

[bchv.be/Portals/0/Juridische%20informatie/Asiel/Analyses/Etude_Syrie_CBAR_NL_LR.pdf](http://www.cbar-bchv.be/Portals/0/Juridische%20informatie/Asiel/Analyses/Etude_Syrie_CBAR_NL_LR.pdf)

13. UNHCR, *Interpreting Article 1 of the 1951 Convention Relating to the Status of Refugees*, april 2001, §11, beschikbaar op: <http://www.refworld.org/docid/3b20a3914.html>

14. UNHCR, *Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence; Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 december 2012, para.8*, <http://www.refworld.org/docid/50d32e5e2.html>

15. UNHCR, *Vanessa Holzer, The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence*, September 2012, <http://www.refworld.org/docid/50474f062.html>

16. UNHCR, *Expert Meeting on Complementarities between International Refugee Law, International Criminal Law and International Human Rights Law: Summary Conclusions*, july 2011, <http://www.refworld.org/docid/4e1729d52.html>

17. *Finnish Immigration Service, 'Security situation in Bagdad – the Shia militias'*, 29 april 2015, beschikbaar op http://www.migri.fi/download/61225_Security_Situation_in_Baghdad_-_The_Shia_Militias_29.4.2015.pdf?69658dcb1606d388

18. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq*, 31 mei 2012, , <http://www.refworld.org/docid/4fc77d522.html>

19. UNHCR, *UNHCR Position on Returns to Iraq*, 27 oktober 2014, p. 3, <http://www.refworld.org/docid/544e4b3c4.html>
20. UN Security Council, *First Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015)*, 26 October 2015, S/2015/819, para 22, <http://www.refworld.org/docid/563719d14.html>
21. Buitenlandse Zaken Nederland, *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak*, april 2015, p. 20, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/04/16/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak>
22. Amnesty International, *Absolute Impunity: Militia Rule in Iraq*, 14 October 2014, pp. 4-5, <http://www.refworld.org/docid/54491b3b4.html>
23. Human Rights Watch, *Iraq: Pro-Government Militias' Trail of Death*, 31 juli 2014, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2014/07/31/iraq-pro-government-militias-trail-death>
24. Human Rights Watch, *For Iraq's Sunnis, Sectarian Militias Pose an Extra Threat*, 24 oktober 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/10/24/iraqs-sunnis-sectarian-militias-pose-extra-threat>
25. Human Rights Watch, *The Gangs of Iraq*, 4 november 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/11/04/gangs-iraq>
26. Human Rights Watch, *Iraq: Militias Escalate Abuses, Possibly War Crimes*, 15 februari 2015, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2015/02/15/iraq-militias-escalate-abuses-possibly-war-crimes>
27. *Musings on Iraq, Continued Heavy Fighting in Iraq 2nd Week of May 2015*, 19 mei 2015, beschikbaar op: <http://musingsoniraq.blogspot.be/2015/05/continued-heavy-fighting-in-iraq-2nd.html>
28. *Minority Rights Group International, 14,000 Women Killed So Far In Iraq Conflict, Thousands More Abducted: New Research*, februari 2015, <http://www.refworld.org/docid/556eaa1f4.html>
29. *The New Arab, Kidnapped by your own neighbours and friends*, 20 december 2015, beschikbaar op: <http://www.alaraby.co.uk/english/indepth/2015/12/20/kidnapped-by-your-neighbours-and-friends-in-iraq>
30. *Iraq Body Count, 'Iraq 2015: a catastrophic normal. An overview of a year's violence'*, 1 Januari 2016, <https://www.iraqbodycount.org/analysis/numbers/2015/>
31. *Musings on Iraq, 'Over 51 000 casualties in Iraq in 2015'*, <http://musingsoniraq.blogspot.be/>
32. *Musings on Iraq, Violence in Iraq Levels Off*, 5 November 2015, <http://bit.ly/1jelx5o>
33. UNAMI, *'UN Casualty Figures for the Month of Januari 2016'*, http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figures-for-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=en
34. BCHV, *Verslag contactvergadering van 15 september 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=Gxt2DvolXwQ%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2-4.
35. BCHV, *Verslag contactvergadering van 16 juni 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=pIVjub5Ce-w%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
36. BCHV, *Verslag contactvergadering van 19 mei 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=jltvdhlqD1A%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
37. BCHV, *Verslag contactvergadering van 21 april 2015*, http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=vd5bVi_9UVA%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL, p.2.
38. BCHV, *Verslag contactvergadering van 10 maart 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=qpLVwAgHI3g%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
39. BCHV, *Verslag contactvergadering van 10 februari 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=MWymgGCKtFU%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
40. *The National, Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan*, 16 juni 2015, beschikbaar op <http://www.thenational.ae/world/middle-east/flight-to-safety-sunnis-flee-baghdad-for-sanctuary-in-iraqi-kurdistan#page2>

2.1.8. Op 16 maart 2016 legt verzoekster per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota twee bijkomende attesten neer omtrent haar zoon en diens mentale en gedragsproblemen (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

2.1.9. Op 22 april 2016 legt verzoekster per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota bijkomende stukken neer. In de aanvullende nota verwijst zij naar het Franstalige arrest nr. 165 616 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Verder verwijst zij naar de bijkomende informatie bij de aanvullende nota. Het betreft informatie van *Musings on Iraq* over de maanden februari en maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

2.1.10. Verweerder legt op 10 mei 2016 door middel van een aanvullende nota de *COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad"* van 31 maart 2016 neer (rechtsplegingsdossier, stuk 16).

2.1.11. Op 24 mei brengt verzoekster een derde aanvullende nota bij. De inhoud van de tweede nota wordt hernomen en verzoekster voert verweer tegen de aanvullende nota van verweerder van 10 mei 2016, onder meer aan de hand van verwijzingen naar aanslagen in Bagdad in mei 2016.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift op uitgebreide wijze naar de (i) de medische situatie van haar zoon, (ii) de situatie van de soennitische minderheid in Bagdad, (iii) het risicoprofiel voor (alleenstaande) vrouwen, (iv) het risicoprofiel voor terugkeerders en (v) de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. In haar aanvullende nota's staft verzoekster verder de medische situatie van haar zoon en haar inschatting van de situatie van de soennieten in Bagdad.

Door verzoekster wordt niet betwist dat haar eerste verklaringen inzake haar verblijf in Dubai, voorafgaand aan haar aankomst in België, niet geloofwaardig waren. Evenmin betwist zij op gegronde wijze dat haar verklaringen inzake de aangevoerde vervolgingsfeiten, zoals afgelegd tijdens het gehoor op 15 januari 2016, geloofwaardigheid ontberen. Voormelde elementen leiden tot de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen inzake de persoonlijke vervolgingsfeiten die zij zou hebben ondergaan.

Uit verzoeksters verklaringen en de bijgebrachte stukken blijkt dat verzoekster zich ook beroept op de situatie van haar zoon Hussain.

Deze zoon werd geboren op 14 november 2004 en is nu dus twaalf jaar oud.

Volgens de stukken betreft het een *“obese jongen”* met een *“ernstige mentale handicap met autistiforme kenmerken”* (attest van 10 maart 2015 van kinderpsychiater Imeraj).

De ernstige gedragsproblemen uiten zich door *“agressie, ongeremd eten, schoolverlet, communicatiemoeilijkheden en morbide obesitas”*. De zoon *“neemt ten opzichte van moeder en grootmoeder een dominante en eisende positie in. Wanneer niet aan zijn eisen voldaan wordt (...) stelt hij zich dreigend op of wordt fysiek agressief om z'n doel te bereiken. Hussain is ook regelmatig agressief ten opzichte van de bezittingen van onbekenden. Moeder durft hem niet met andere kinderen laten spelen uit schrik voor agressie. Het huidige gewicht van Hussain zou 125 kg bedragen.”* (attest 14 oktober 2015 van Kinder- en Jeugdpsychiater Frenssen en Verhelst). Uit de diagnose blijkt dat Hussain een ernstige oppositioneel-opstandige gedragsstoornis (ODD) heeft. *“Er is immers sprake van een langdurig patroon van prikkelbare en boze stemming (...), argumentatief of uitdagend gedrag (...) en wraakzucht (...). Gezien de ernst van de symptomen gezien ze op verschillende plaatsen en bij verschillende personen voorkomen (thuis, tijdens uitstappen, op consult bij de arts...) wordt de ODD als ernstig gediagnosticeerd”* (attest 14 oktober 2015 van Kinder- en Jeugdpsychiater Frenssen en Verhelst).

Deze vaststellingen worden bevestigd in de geneeskundige attesten die aan de Raad werden toegestuurd op 16 maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 5).

Tijdens de terechtzitting van de Raad op 25 mei 2016 werd vastgesteld dat de zoon zich ongecontroleerd en ongeremd gedroeg, tevens liet hij zich opmerken door handelingen van agressie ten aanzien van zijn moeder en grootmoeder (deze laatste is gekend bij de Raad onder rolnummer 185 651).

Het staat niet ter betwisting dat verzoekster en haar zoon afkomstig zijn uit Bagdad en soennieten zijn.

Uit de landeninformatie in het dossier blijkt dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen dan sjiieten. Verzoekster voert aan dat zij als soennitische een gegronde vrees voor vervolging heeft.

De COI Focus *“Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad”* van 31 maart 2016 stelt (p.25): *“Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities handelen in feitelijke straffeloosheid, en de overheid is niet willens of niet machtig om hen te beteugelen”*.

De Raad stelt vast dat uit de landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid als soenniet in Bagdad zal leiden tot een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging.

Echter, te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge de medische problematiek van verzoeksters zoon en op basis van de onbetwiste vaststelling dat zowel verzoekster als haar zoon soenniet zijn.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, §5 vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt hieromtrent: *"In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn [2004/83/EG] beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, **daadwerkelijk te worden vervolgd.** (eigen vertaling)"* (HvJ, 5 september 2012, Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, §76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. §45): *"However, the word "fear" refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution."* (eigen vertaling: *"Echter, het woord "vrees" verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen."*)

Inzake Hussain, de twaalfjarige zoon van verzoekster, dient overweging 18 uit Richtlijn 2011/95/EU bij de beoordeling te worden betrokken. Deze overweging luidt als volgt: *"Het „belang van het kind" dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit."*

Ingevolge de medische problematiek van verzoeksters zoon Hussain, *in casu* een ernstige oppositioneel-opstandige gedragsstoornis (ODD) die zich onder meer uit in ongecontroleerd argumentatief of uitdagend gedrag, heeft deze persoon een gegronde vrees voor vervolging op basis van het feit dat hij soenniet is.

Hoewel het begrip 'gegronde vrees' een subjectief en objectief element behelst en verzoeksters zoon omwille van zijn mentale handicap bezwaarlijk zijn subjectieve vrees kan te kennen geven, blijkt dat deze medische problematiek omwille van de actuele situatie in Bagdad (de objectieve elementen om de vrees aan te toetsen), een gegronde vrees voor vervolging insluit.

Verzoekster stelt op basis van de door haar toegevoegde landeninformatie terecht: *"Soennieten zijn het slachtoffer van mishandelingen, uithuiszettingen, ontvoeringen en moorden. De Sjiiitische militie hebben hechte banden met de Iraakse overheid en veiligheidsdiensten, en bemannen mee checkpoints. In totaal zijn er zo'n 200 check-points in Bagdad, waar gecontroleerd kan worden tot welke religieuze tak iemand behoort. Soennieten proberen hun religie te verbergen aan deze checkpoints, om niet in de problemen te komen."* In deze omstandigheden is het plausibel dat wanneer verzoeksters zoon zich ingevolge verplaatsingen omwille van zijn normale dagelijkse activiteiten aan één van de vele checkpoints zou bevinden, hij door zijn ernstige oppositioneel-opstandige gedragsstoornis in de negatieve aandacht zou komen van de personen die deze checkpoints bemannen. Verzoeksters zoon heeft door het feit een soenniet te zijn met een ernstige mentale handicap, gelet op de situatie in Bagdad (en bij uitbreiding Irak), een gegronde vrees voor vervolging.

Het blijkt tevens uit de stukken – en het kon door de Raad ook ter zitting worden vastgesteld – dat het voor verzoeksters zoon onmogelijk is om zich wegens zijn ernstige mentale handicap zelfstandig te functioneren. Hoger werd vastgesteld dat er reeds aanzienlijke problemen verbonden zijn aan het zich louter verplaatsen binnen Bagdad. Verzoeksters zoon heeft onmiskenbaar steeds de aandacht en de hulp van zijn moeder (en grootmoeder) nodig.

Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster ook een gegronde vrees voor vervolging worden vastgesteld omwille van de ernstige medische problematiek van haar zoon aangezien zij, als soenniet, door diens gedrag ook in de negatieve aandacht zal komen van de (sjiitische) personen en milities zonder hiertegen beschermingsmogelijkheden te hebben van de Iraakse autoriteiten.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan worden aangenomen dat verzoekster en haar zoon Hussain een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, omwille van hun religie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij en haar zoon erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS